

לקראת שבת

בטורונטו

Tel (905) 709-7770 Fax (905) 709-7917 • 7770 Bathurst St. Thornhill ON • הרב ישראל לנדא

יש חדש

צהרון - מסגרת After school

מרכז חב"ד לדוברי עברית שמח לבשר על פתיחת מסגרת לימוד חדשה After school המסגרת תתקיים בימים שני, שלישי ורביעי לאחר שעות הלימודים. ניתן לבחור יום אחד בשבוע או מספר ימים.

«שיעורי בית» שירותי - הסעה
«לימודי עברית» מסורת ועוד

פרטים נוספים בטלפון 905-709-7770

יום כיף לכל המשפחה

יום ראשון הקרוב

מרכז חב"ד לדוברי עברית מזמין אתכם ליום כיף לכל המשפחה
*פינת החי *דוכני מזון ומשחקים
*ציורי פנים *מתנפחים
**מתנה לישראלים חדשים שהגיעו בעקבות המלחמה.
פרטים נוספים בעמ' 4

מזוזה מתנה

ישראלים חדשים? מרכז חב"ד לדוברי עברית שמח להעניק מזוזה מתנה לכל משפחה שהיגרה לטורונטו בעקבות המלחמה. לפרטים נוספים, פנו למשרד.

סעודת ראש השנה

גם השנה, מקיים מרכז חב"ד לדוברי עברית סעודת ליל ראש השנה הכוללת ארוחה מלאה, סימני ראש השנה ועוד. פרטים נוספים יפורסמו בקרוב!

זמני השבת

פרשת כי תצא

7:12 p.m.	הדלקת נרות
8:11 p.m.	צאת השבת

להאט, לחשוב ולתקן

הטלטלה שכולנו עוברים בשנה האחרונה צריכה להוביל לרצון להשתנות, להיות אחרים. לא להישאר באותו מקום שבו עמדנו בשנה שעברה

משימה חשובה זו איננו עושים לבדנו. בחודש אלול הקב"ה מתקרב אלינו יותר מכל ימות השנה. הוא נמשל למלך שיוצא אל השדה, אל העם. אין צורך לעבור מחסומים, פקידים וראשי לשכות. כל הרוצה יכול לגשת אל המלך, להתקרב אליו, לשאוב כוחות ולבקש את משאלות ליבו. הקב"ה קרוב עכשיו לכל יהודי. קל יותר לקבל החלטות טובות, קל יותר להשתפר ולהשתנות.

קריאה לחשבון נפש ולהתעוררות
(צילום אילוסטרציה: מנדי הכטמן)

זמן לבקש ולהתפלל

חשבון הנפש צריך להיות אישי. לא להכות על חזה הזולת. את הביקורת יש להפנות קודם כול אל עצמנו. פתגם חסידי קובע כי ביקורת עצמית מביאה בניין, תיקון והתחדשות, ואילו השפלת הזולת גורמת את ההפך.

חודש אלול הוא גם הזמן להתפלל ולבקש. אנו מוקפים אויבים הזוממים מזימות נגדנו, ועלינו להתמודד עם איומים רבים. גם הקרע בעם הגיע לממדים מדאיגים, והוא זקוק לאיחוי דחוף. זה הזמן לפנות אל אבינו שבשמיים ולבקש רחמים על עם ישראל ועל ארץ ישראל. שתרומם קרן ישראל, שנצצה את אויבינו, שנחזיר את כל חטופינו, שנחזק את אחיזתנו בנחלת אבותינו, ושתהיה לכולנו כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה.

חודש אלול, החותם את שנת תשפ"ד, מחייב את כולנו לעצור למחשבה ולחשבון נפש. עוברת עלינו שנה קשה וכואבת, שהתחילה בטבח איום ונורא, והמשיכה במלחמה שעדיין אנו שרויים בעיצומה. יותר ממאה חטופים וחטופות עדיין מוחזקים בידי מפלצות הרוע ברצועת עזה, ורבבות מתושבי הדרום והצפון עדיין אינם יכולים לחזור לבתיהם.

כשנשמעת הקריאה לעצור לחשבון נפש, הנטייה הטבעית היא לראות בה אמירה המופנית כלפי ציבורים, גופים, מוסדות וארגונים. כדאי להפנים שחשבון נפש הוא קודם כול דבר שעושה כל נפש בינה לבין עצמה. זה אתגר המוטל לפתחו של כל אחד ואחת מאיתנו.

הכלל מורכב מפרטים

עם כל הרצון העז לתקן את המערכות הציבוריות ואת האווירה הכללית, ראוי לזכור שהכלל מורכב מפרטים. סך-הכול של כולנו הוא היוצר את החברה כולה. ככל שאני ואתה, כל אחד ואחת מאיתנו, נשתדל לתקן את עצמנו - להיות יהודים יותר, טובים יותר, עדינים יותר, מתחשבים יותר - כן ישתנה לטובה הציבור כולו.

חודש אלול הוא הזמן להפנות את המבט פנימה, כל אחד ואחת לתוך עצמם. הטלטלה שכולנו עוברים בשנה האחרונה צריכה להוביל לרצון להשתנות, להיות אחרים. לא להישאר באותו מקום שבו עמדנו בשנה שעברה.

אפשר לעבור את חודש אלול סתם כך, בלי לתת לו את תשומת הלב הראויה, אבל אז מפסידיים את העושר הטמון בחודש הזה ואת התרומה העצומה שהוא מעניק לנו. מוטב לעצור ולקלוט את המסרים המיוחדים שהחודש הזה מביא עימו, ואז החיים מקבלים משמעות חדשה.

בחודש הזה הננו נקראים להאט את מירוץ החיים השגרתי. להקדיש יותר זמן לענייני הנשמה. לבדוק את עצמנו, לבחון את מעשינו בשנה החולפת, להתייבב ביושר מול כישלונותינו ומגרעותינו, ולהחליט לתקן, לשפר, להוסיף.

מאור עיניים או מאור תורה

"לצערנו הגדול, בנכם לא יוכל עוד לראות בעינינו", בישר הרופא להורים המודאגים.

יוסף-חיים זרוק נולד בשנת תרס"ט (1906), בעיר זליתן שבגלוב, להוריו שמעון ומרים. בהיותו בן חמש פשטה בלוב מחלת האדמת, ורבים ממי שחלו בה נותרו בעלי מום. גם יוסף חלה באדמת. חודשים ארוכים שכב במיטתו. למרבה הצער, ראייתו נפגעה קשה מהמחלה.

יוסף נלקח לרופא מומחה, בשעה שעדיין ראה מעט באחת מעיניו. בהיותם בדרך קיבל הילד מבלי משים מכה חזקה מאחד הנוסעים באותה עין, והוא התעורר לחלוטין.

בכל כוחו ניסה יוסף ללמוד עם חבריו, אך מכיוון שלא היה יכול לקרוא ונאלץ להסתפק בשמיעה בלבד, היה שוכח כל מה שלמד. המורה הודיע להוריו שבנם אינו קולט דבר, ולא יוכל להשתלב בכיתה.

שמעון, אביו של יוסף, התחנן לפני המורה שיוסיף להחזיק את בנו בכיתה. המורה הסכים בתנאי שהילד יישב בספסל האחורי, וכך קשיי ההבנה שלו לא יפריעו להתקדמותם של שאר התלמידים.

שמעון היה יהודי פשוט. רוב שעות היום עמל לפרנסתו בעבודת כפיים, אך בליבו בערה אהבת התורה. הוא לא היה מוכן להשלים עם הגזירה שבנו לא יזכה לטעום את טעם התורה. ההורים החליטו לשכור בעבור בנם שני מורים פרטיים, והרבו בתפילות לקב"ה, שיאיר את עיניו שכלו של בנם, ושיצליח לגבור על כל הקשיים.

גם הילד לא אמר נואש. נפשו השתוקקה ללימוד התורה, והוא השקיע את כל כוחותיו בלימוד. התקדמותו הייתה אישית ומפרכת.

חלפו כמה שנים. לאוזני שמעון הגיעה השמועה על רופא באיטליה, בעל שם עולמי, שיכול להחזיר את ראייתו האבודה של בנו. ההתרגשות במשפחת זרוק הייתה אדירה. עוד מעט יתרחש הנס ויוסף בן האחת-עשרה יחזור לראות!

לילה לפני הנסיעה לאיטליה הלך יוסף הצעיר לבית הכנסת. ידיו הקטנות הסיטו את הפרוכת והוא הצמיד את מצחו לדלת ארון הקודש. בכי גורא פרץ מליבו הכאוב. "אבא שבשמיים, אנא השב לי את מאור עיניי. אני רוצה ללמוד תורה ולהבין את הגמרא. אנא!" אט-אט גווע הבכי, ויוסף נשכב על הרצפה ונרדם.

"מי אתם?!", תהה, כשראה בחלומו ארבע דמויות מלאות הוד. לפתע הביק: אלה אברהם אבינו, אליהו הנביא, משה ואהרן. פניהם קרנו. יוסף ניסה להתקרב אליהם, ואולם בכל פעם שניסה לפסוע לעברם, התרחקו ממנו.

ופתאום ניגש אליו אליהו הנביא. הוא הניח את ידו על ראשו. "אליהו הנביא", נמלטה זעקה מפיו של יוסף. "אני סובל! אני עיוור!".

"דע לך, יוסף, שתפילתך עלתה לשמיים ובקעה רקיעים. מלאכים ושרפים העלו את תפילתך לפני כיסא הכבוד. בית דין של מעלה החליטו להניח לפניך שתי אפשרויות. האחת, להשיב את מאור עיניך, אך בלי להבטיח שתגיע להשגות רוחניות ולידיעת התורה. והשנייה, להותיר אותך עיוור, אך לזכותך בהשגות רוחניות מופלגות ומיוחדות. בזכותן תהיה בקי בכל התורה וגם תזכה לחיי העולם הבא. במה תבחר?".

יוסף הקטן לא התלבט לרגע. "אני רוצה את אור התורה ואת חיי העולם הבא!".

באותו רגע הקיץ הילד מחלומו. ליבו הלם בפראות. בצעדים מאוששים עשה את דרכו אל ביתו ובליבו התגבשה החלטה איתנה.

"אינני נוסע לאיטליה", בישר להוריו. "אני הולך לתלמוד תורה". יוסף היה נחוש בדעתו, והוריו החליטו שלא להתעמת איתו, אלא להתתין ולחפש דרך לשכנעו להסכים לנסיעה.

כאשר התחיל השיעור חש יוסף תחושה מוזרה, שכמותה לא חש מעולם. דברי המורה נקלטו במוחו בבת אחת. הוא החל להריץ במחשבתו קושיות, תירוצים וסברות. שגרמו לו בהלה מסוימת. פתאום חש כמהלך בגן העדן. שערי בינה נפתחו לפני יוסף הקטן, ולכל שאלה שנשאלה מצא תירוץ שהדהים את שומעיו. מאותו יום זכה להבנה מופלאה, וכל דבר ששמע זכר לעד.

ביום שנכנס למצוות נשא דרשה מופלאה, והנוכחים הביעו את התפעלותם הגדולה. בעקבות התקדמות המטאורית התקבל לתלמוד תורה 'דאר אסרוסי', שמוריו היו תלמידי-חכמים גדולים. אחר-כך עבר לכיתת התלמידים המובחרים, ושם הצמידו לו את הרב יעקב-חי גביוון, שילמד עימו בקביעות. תפילתו של יוסף נענתה במלואה.

רבי יוסף מסר שיעורי תורה בבית הכנסת, ואף למד הלכות שחיטה והנהיח אותן לתלמידים רבים. השתדל להציל צעירים רבים מפריקת עול, וקירב אותם לתורה.

אחרי המלחמה עלה לארץ ישראל, והתיישב בזרנגה. ברבות הימים עבר לירושלים, והתגורר ליד ישיבת פורת יוסף, שם הדהים את גדולי חכמי ירושלים, כאשר ידע לצטט כל מאמר חז"ל כלשונו.

נסתלק בשבת קודש ראש חודש מנחם-אב תשמ"א, ונטמן בהר הזיתים (על-פי 'לכו חזו מפעלות הצדיקים')

דיני המלחמה

- על מחנה הצבא לשמור על טהרתו. במידה ואדם נטמא, עליו לטבול במקווה טהרה ולהשתוות מחוץ למחנה עד הערב.
- דבר נוסף הנעשה כדי לשמור על טהרת החיילים: בנוסף לכלי הנשק, הם יצויירו בידות עמם ויכלו לחפור בור כשיצטרפו לעשות את צרכיהם.
- אדם שראה אישה יפת תואר במלחמה וחפץ לשאת אותה לאישה רשאי לעשות זאת, אך קודם לכן עליה לגלח את שערותיה, לגדל את ציפורניה ולשבת בביתו שלושים יום תוך שהיא בוכה ומתאבלת על משפחתה. במידה והוא לא ירצה להתחתן עמה עליו לשלוח לחופשי ולא למכרה לאחר או להתעלל בה.

דיני העריות ופסולי החיתון

- חתונה יהודית כהלכה מתבצעת בשני שלבים: השלב הראשון הוא הקידושין, אחריו נקראת האישה מאורסת, והשלב השני הוא הנישואין לאחריו היא נחשבת נשואה (בימינו שני השלבים מבוצעים ברציפות תחת החופה).
- בשנה הראשונה לנישואיהם על האדם לשמח את אשתו. אל לו להתגייס לצבא או לכל מינוי שלא יאפשר לו לשמח את אשתו.
- גירושין חייבים להתבצע בהליך הכולל תניית גט. במידה והגרושה התחתנה עם אדם אחר, אסור לה לשוב ולהתחתן עם הבעל הראשון גם לאחר שהיא מתגרשת או מתאלמנת מבעלה השני.
- דין האונס: אדם שאנס בחורה פנויה, חייב לשלם לאביה חמשים שקלי כסף. בנוסף לכך, אם היא חפצה להתחתן עמו הוא מוכרח לעשות זאת. אם הוא אנס בחורה מאורסת, דינו מוות.
- בהסכמה: אדם שקיים יחסים עם נערה מאורסת או עם אישה נשואה בהסכמתם, דין שניהם מוות.
- מוציא שם רע: אם לאחר החתונה טען הבעל כי אשתו בגדה בו לאחר האירוסין, הדבר יובא לפני בית הדין שיבדוק את הנושא היטב. אם טענתו צודקת, דין אשתו מוות. אם הייתה זו עלילה, על הבעל לשלם מאה שקלים קנס וכן אסור לו לגרשה כל חייו אם היא לא חפצה בכך.
- פסולי חיתון: בנוסף לפסולי החיתון שהוזכרו בפרשות הקודמות, הנישואין הבאים אסורים: בן עם אמו החורגת; אדם מסורס, ממזר (ילד שנולד מנישואין אסורים מסויימים). עמונים ומאבים ממין זכר אסורים להתחתן עם יהודיות, ומצריים ואדומיים (גם זכרים וגם נקבות) אסורים לבוא בקהל עד דור שלישי.
- איסור זנות: אסור לגבר או לאישה לטעוס בזנות, ואסור להביא אל בית המקדש תשלום ששולם לזונה.
- אל לו לגבר ללבוש בגדי אישה, ואל לה לאישה ללבוש בגדי גבר. איסור זה נועד כדי למנוע ממתחזים לבצע מעשים מגונים

דיני משפחה

- האח הבכור יורש פי שניים מחלק אחיו. האב לא יכול לשנות זאת, גם אם הבן הבכור נולד מאישה השנואה עליו.
- בן ססר מן הדרך ועושה מעשים קיצוניים מסויימים מכונה "בן ססר ומורה" ודינו מוות (לפי דיעות בתלמוד דבר זה לא אירע מעולם).
- כאשר אדם מת ללא בנים, על אחיו להתחתן עם אשתו כדי להקים שם לאחיו הנפטר. מעשה זה נקרא בשם ייבוש והאישה נקראת יבמה. במידה והוא לא מעוניין להתחתן עמה, היא תחלוץ את נעלו ותירוק בפניו ותהיה מותרת להתחתן עם מי שתחפוץ. לאישה זו קוראים "חלוצה".

דינים שבין אדם לחברו

- דיני שדות: יש להותיר חלקים מסויימים מן השדה לעניים, כ'שכחה' - אלומה שנשכחה בשדה, ופאה - חלק שיש להקצות מן השדה ומן האילן כדי שהעניים יוכלו ללקוט ממנו. אין לזרוע בשדה חיטה או שעורה עם גפן, וכן אין לחרוש בשור ובחמור יחדיו. יש לאפשר לבהמה לאכול מן התבואה כשהיא דשה אותה.
- דיני שכיר: אין להשנות את שכר השכיר אלא לשלם את משכורתו בזמן. פועל העובד בשדה רשאי לאכול מפירות השדה, אך לא לאסוף מהם לתוך כליו.
- דיני הלוואות ומשכונות: אין להלוות בריבית ליהודי או ללוות ממנו. כאשר נוטלים משכון על הלוואה, אין להיכנס אל הבית כדי לקחת את המשכון. בנוסף לכך, אם המשכון הוא בגד המשמש את האדם (כגון שמיכה), יש להשיב אותו כל לילה כדי לאפשר לו להשתמש בו. אין לקחת כמשכון כלים בהם תלויה פרנסת הלווה. אין לקחת משכון מאלמנה.
- דיני משפטים: אסור לעוות את הדין, גם לטובת המסכן; אסור להפלייל בן בעדות אביו וכן להיפך; כאשר מלקים אדם, יש להיזהר שלא להלקות אותו יותר מהמלקות הקצובות לו; כאשר סוקלים אדם, יש לתלות את גופתו על העץ אך אסור להותיר אותה לאחר שקיעת החמה. *~*~*
- על גג בית יש להקים מעקה כדי שלא יפלו ממנו.
- אין להסגיר עבד שברח אל אדוניו.
- יהודי שגנב יהודי והשתמש בו - דינו מיתה.
- יש לזכור את העונש שקיבלה מרים לאחר שדיברה לשון הרע, ולפיכך להימנע מסיפור לשון הרע.
- יש להטיל ציצית על כנפות הבגדים.

מחיית עמלק

פרשת השבוע מסתיימת בתזכורת את אשר עשה עמלק לבני-ישראל כשיצאו ממצרים, ובציווי להכרית את זכרם.

6 דברים שלא ידעתם על השופר

- כל מה שרציתם לדעת -

המקורי.

ממה עשוי השופר?

השופר עשוי מקרן איל שעובד במיוחד לצורך כך. התימנים נוהגים להשתמש בשופר של אנטיילופה אפריקנית, מסולסל וארוך יותר מהשופרות הרגילים. לשופר כזה קוראים "שופר תימני".

מדוע תוקעים בשופר בראש השנה?

בתורה ראש השנה מוזכר כ"יום תרועה" וכ"יום זכרון תרועה". חכמינו זכרונם לברכה למדו כי על תרועה זו להיעשות על ידי שופר, ולפיכך תוקעים בשופר מדי ראש השנה.

ישנם סיבות נוספות למנהג תקיעת השופר בראש השנה. לחצו כאן לקריאת עשר סיבות לתקיעת השופר בראש השנה.

מדוע לא תוקעים בשופר בראש השנה שחל בשבת?

ההלכה מציינת כי בשבת אסור לטלטל חפצים ברחוב [לשם כך בערים רבות מותקן 'עירוב' שנועד להסדיר בעיה זו]. חכמינו זכרונם לברכה חששו כי אנשים עלולים לטלטל את השופר ברחוב, ולפיכך ביטלו את תקיעת השופר בראש השנה שחל להיות בשבת.

השופר בעתיד הקרוב...

כפי שציינו, השופר היה חלק מההיסטוריה היהודית עוד מימי מתן תורה. עם זאת, התפקיד העיקרי עדיין לפנינו: תקיעת השופר שתבשר את ביאת המשיח.

כך מבשר הנביא: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האובדים בארץ אשור והנידחים בארץ מצרים, והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים". במהרה בימינו אמן.

מתי תוקעים בשופר?

בימינו תוקעים בשופר בתקופת הימים הנוראים. למנהג קהילות רבות, כולל חסידי חב"ד, תוקעים בשופר מכל יום מחודש אלול. התקיעה נועדה להזכיר לנו על ראש השנה הקרב ובא ולגרום לנו לשפר את מעשינו. ביום האחרון של חודש אלול, כ"ט בו, לא תוקעים בשופר כדי "לבלבל את השטן".

בראש השנה שחל בחול, זו מצווה מן התורה לשמוע את קול השופר. את תקיעת השופר ניתן לשמוע בבתי הכנסת ובמקומות רבים נוספים. אלפי חסידי חב"ד יוצאים במהלך החג כדי לזכות בתקיעת שופר גם את אלו שלא הגיעו לבית הכנסת.

במוצאי יום כיפור, לאחר תפילת געילה ולאחר צאת הצום, תוקעים בשופר ומכריזים "לשנה הבאה בירושלים!" חשוב לזכור כי זהו מנהג בלבד, ואילו תקיעת השופר בראש השנה היא מצווה מן התורה.

בזמן בית המקדש, היו תוקעים בשופר בכל יום כיפור של שנת ה'יובל', שנה שהייתה מופיעה פעם בחמישים שנה. תקיעת השופר נועדה לסמל את שחרור העבדים ואת השבת השדות אל בעליהן

תקיעה, שברים, תרועה! קולו של השופר מרטיט את הלב ומזכיר לנו כי השנה החדשה פרשה עלינו את כנפיה. אנו לוחשים תפילה לבוא העולם שיכתוב ויחתום אותנו לשנה טובה ומתוקה.

אך מהו השופר? ממה הוא עשוי, ומדוע תוקעים בשופר? על כך ועוד בכתבה שלפניכם.

ההיסטוריה של תקיעת שופר

את השופר אנו פוגשים בתנ"ך בפעם הראשונה ביום מתן תורה. כך מתואר בפסוק: "ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר, ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר, וקול שופר חזק מאוד; ויחרד כל העם אשר במחנה... ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד, משה ידבר והאלוקים יענוו בקול." הייתה זו תקיעת השופר של האלוקים בכבודו ובעצמו, כשהוא מכין את העם לקראת הרגע בו הם יקבלו את התורה.

כארבעים שנה לאחר-מכן, כאשר עם ישראל בהנהגת יהושע בן נון נכנסו לארץ ישראל, הם ניגשו לכבוש את יריחו כאשר ברשותם נשק לא קונבנציונלי: שופרות. בתום שבוע בו הם הקיפו את חומות העיר, הכוהנים תקעו בשופרות וחומת העיר התמוטטה; צבא עם ישראל נכנס אל העיר וכבש אותה.

מתברר כי בימי קדם השופר שימש גם כאות קריאה לעם להתכנס. בתנ"ך מובאים מקרים שונים בהם המצביאים השתמשו בשופר כדי לכנס את החיילים ולצאת למלחמה, ובמקרה מעניין אחד השתמש מצביא בשם גדעון בשלוש מאות שופרות כדי לזרוע מבוכה במחנה האויב - טקטיקה שהצליחה. השופר גם שימש להכרזה על משיחת מלך חדש למלך על ישראל.

עשרות הורים נרגשים השתתפו בשבוע שעבר באוריינטיישן של מסגרת "היברו סקול" במרכז חב"ד לדוברי עברית

תמונת שבוע

בקהילה

איחולים

גילה את הקב"ה בטבח

"רגעים שבהם זכיתי להתקשר עם בורא העולם". ברק.

מהנס הבלתי-ייאמן שחוויתי, היא הפרופורצייה. צריך להגיד תודה על כל דבר שקיבלנו בחיים. התחנת כדת משה וישראל? תודה להשם. יש לך ילדים? תודה להשם. יש לך מה לאכול בבוקר? תודה להשם. שום דבר אינו מובן מאליו. כל רגע שאנחנו חיים - זו הודיה להשם.

נקמה יהודית. המחבלים חשבו שהם שולטים בנו. הם טבחו בנו, התעללו בנו באכזריות. ואני, בתוך כל התופת, הבנתי שלא יצליחו. בתוך האסון הנורא קלטתי שהנקמה היהודית הכי טובה תהיה שאתקרב לבורא העולם ואתחיל לקיים תורה ומצוות.

חיפוש האמת. נכנסנו לחודש אלול, ומתחילים 'לסכם' שנה לטובה. הסיכום שלי אחד: לחפש את האמת. להתחיל להסתכל פנימה, בנפש שלנו. כשנתחיל לתקשר ישירות עם בורא עולם, נוכל גם לנקות את הלב, ולעמוד נקיים וטהורים ביום הדין.

היו רגעים שבהם זכיתי להתקשר עם בורא העולם ברובד הפנימי והעמוק ביותר. כל חיי השתנו שם.

תפילה. כשהכדורים שורקים לידך, והזעקות נשמעות מכל עבר, הדבר היחיד שנשאר לך לעשות הוא להתפלל. הבטחתי לבורא שאם אצא משם, לא אאכזב אותו. אקדיש את כולי לעבודת הבורא.

הכול בוער. בורא עולם זה המון רגעים קטנים שמתחברים לפאזל. בעיניי ראיתי את חלקו של הפאזל העוצמתי. הכדורים ששרקו מעל ראשי, הרסיסים שעפו סביבי. אני עומד באמצע, הכול בוער, ואני שואל את עצמי: איך שום דבר אינו פוגע בי?

דרך חדשה. אחרי שברוך השם זכיתי להינצל מהתופת, הלכתי לרב לקבל הדרכה. נכנסתי למסגרת לימודים, עליתי על מסלול התשובה, וברוך השם זכיתי לשאת את רעייתי. אישה שומרת תורה ומצוות. כיום אני לומד בכולל, לצד תפעול מספרה כשרה. כמעט מדי ערב אני יוצא להרצאות ומעורר יהודים לתשובה.

התעוררות. ההרצאות שלי נולדו מתוך הבנה שאינני יכול לשמור את סיפורי לעצמי. יש בו עוצמות אדירות של אמונה ואמת. הנס שלנו זוכה להד רב, ובשנה האחרונה זכיתי להופיע לפני קהלים רבים ומגוונים, בארץ ובעולם. רואים במוחש כי לב ישראל ער, בכל מקום ומקום, לתשובה ולאהבת ה'.

פרופורצייה. אחת התובנות המרכזיות שלקחתי

ברק ניקסון, בן 25, יליד עפולה, וכיום תושב רחובות. בילדותו קיבל היגוך מסורתי. ניהל מספרה גדולה בעפולה.

אחרי טבח שמחת תורה, שממנו ניצל בנס מופלא, פתח מספרה כשרה ברחובות. בשנה האחרונה הוא מספר את סיפורו האישי ברחבי הארץ והעולם.

שמחת תורה תשפ"ד. התאריך הזה ילווה אותי כל חיי. הייתי ב'נובה' עם כמה חברים, ולפתע שמענו אזעקות בלתי-פוסקות ופיצוצים עזים. הבנו שקורה משהו חמור, ולא ידענו עד כמה. התחלנו לרוץ בבהלה, והמחבלים החלו לירות עלינו. אלה רגעים שנחרתו עמוק בנפש. אנשים צועקים, מתפללים, בורחים. איבדתי שם חברים קרובים מאוד.

ערבים זה לזה. בתוך כל החושך הנורא היה מפעים לראות איך יהודים עוזרים זה לזה. התחבאנו תחת גופות, עד שהמחבלים עברו אותנו. אחר-כך ניצלנו חלון זמן קצר, כדי להימלט לתוך השירותים. הייתה לנו תבונה משמיים לא לסגור את הדלת, וכך מבחוץ היה נראה שהמקום ריק. המחבלים בכל-זאת ריססו את השירותים בירי, ולמרבה הנס לא נפגענו. היינו שם קרוב לעשר שעות.

בורא עולם. דווקא ברגעים הנוראים האלה, כשהגוף מקופל כולו ורועד מפני הבאות, הרגשתי בעוצמות אדירות את בורא העולם. אני נשאל הרבה איך ידעתי לא לצאת, אף שהמחבלים צעקו פעמים רבות 'צה"ל הגיע', בניסיון לפתות ניצולים שייצאו אליהם. התשובה היחידה שלי היא: 'בורא עולם'. הרגשתי שהוא מנחה אותי בכל צעד ושעל. אלה

הטבה לנרשמים בחישה ומקדמת: ישראלים חדשים שחגגו לטוהובנו בתקופת התלחמת יקבלו מתנה-ידיד לשיתוף וינם באחד הדוכנים שיבחרו. זוהי תרומת מצוית להיעש, לחיי חב"ד חיים חיים ולחיות מיום כיף בלתי נשכח לכל המשפחה

905-709-7770 להרשמה ומידע נוסף: INFO@CHABADHEBREW.CA

לא על חשבון שלום בית

שרה כרמלי

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

העובדה שהרמוניה בבית - או כפי שהיא נקראת ביהדות "שלום בית" - קודמת.

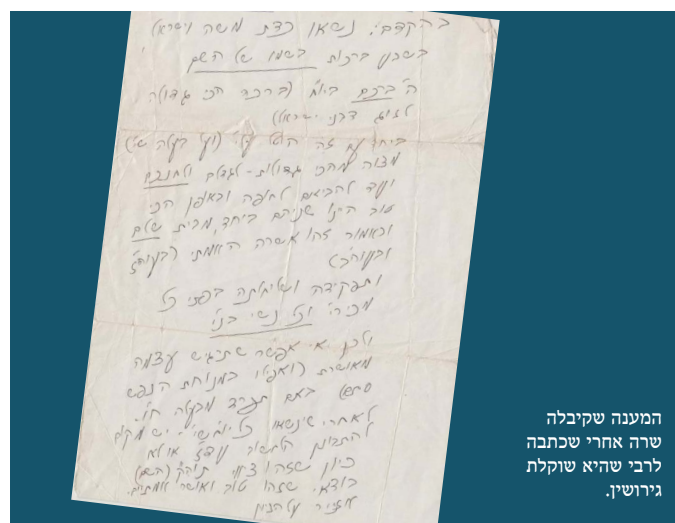
בדרך כלל, מה קורה כאשר אישה רבה עם בעלה בנושאי דת? בין אם הוא מוותר, או לא - זה לא יגרום לו לאהוב אותה יותר, ובוודאי שלא לאהוב את הדת, שתיתפס אצלו כגורם מפלג בקשר הזוגי שלהם. יתרה מזו, תהיה לכך השפעה שלילית על ילדיהם, כשאלו ייראו כיצד הוריהם רבים, וגם הם יראו את הדת כמקור למתחים בבית.

באשר לחלקה השני של תשובת הרבי - הייתי חייבת להשלים עם העובדה שאני לא אמורה להיות הרב של בעלי, אלא אשתו. מוצאו של בעלי הוא מעדות המזרח, ולכן הדרך להגיע אל ליבו היא באמצעות רב ספרדי, אחד שיבין את הרקע שלו, ויידע כיצד לשוחח עמו בנושאי דת.

ברגע שאיתרתי רב כזה ולקחתי צעד אחורה, המצב התחיל להשתפר.

בהחלט היו בעיות נוספות, חלקן כואבות במיוחד. למעשה, היה שלב מסוים שבו שקלתי גירושין. הייתה נקודת זמן לחוצה במיוחד שבה כתבתי לרבי שאני מסוגלת עוד. רציתי בעל שילווה אותי במסע ההתקרבות שלי לשמירת מצוות מלאה, ולא מישהו שיתקוטט אתי על כל צעד ושעל. סברתי שאם נתגרש, הסכסוך יתפוגג, ושנינו נוכל לנהל חיים מאושרים יותר, כל אחד בנפרד.

בתשובתו, שנוסחה בצורה די חריפה (ההדגשות במקור), ציין הרבי, "[הרבי] נישאו כדת משה וישראל, בשבע ברכות בשמו של השם, השם בירכם ביוצאי חלציהם (ברכה הכי גדולה לזוג מבני ישראל) ביחד עם זה, הוטל עליה (ועל בעלה שיחי') מצווה מהכי גדולות - לגדלם ולחנכם, ועד להביאם לחופה ובאופן הכי טוב, היינו, שניהם ביחד, מבית שלם.

המענה שקיבלה שרה אחרי שכתבה לרבי שהיא שוקלת גירושין.

כאשר התחלתי להתקרב לשמירת תורה ומצוות, בעלי הקשה עליי. הוא לא הבין מדוע לפתע אני מתחילה לעשות כל מיני דברים. הוא הרגיש שאני הופכת לאישה שונה מזו שעמה הוא התחתן - וזה לא מצא חן בעיניו.

בתגובה, כתבתי לרבי מכתב מתחסד שבו התלוננתי, "החלטתי לשמור תורה ומצוות, ובעלי לא מוכן לשתף פעולה. נכון שעליי להמשיך בכך, למרות מה שהוא אומר?"

באמת ובתמים ציפיתי שהרבי ישיב, "כן, עלייך לעשות את מה שהתורה מצווה, ולא משנה מהו רצון בעלך". אך לא כך ענה הרבי. במקום זאת, תשובתו הייתה מורכבת משני חלקים, שאפשר לסכם אותם כך: "אל תריבי עם בעלך בנושאי דת. מצאי מישהו שיוכל להשפיע עליו, מישהו שהוא יוכל לכבד".

זו הייתה עצה כה נבונה, שתאמה לגמרי את גישת הרבי של מציאת פתרון חיובי לכל בעיה. הלוואי והייתי נוהגת מיד בהתאם לעצתו, אולם, לקח לי זמן לקבל את

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חיינו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידנו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

האנשים מסביב שאלו, "על מה הרבי מדבר?" אך תגובתי הייתה, "שום דבר. אני הבנתי". ונסעתי לבנגקוק עם בעלי, שמאוד שמח על כך. בסוף הנסיעה הוא אמר לי, "אני משער שנתראה שוב בשנה הבאה". זה היה הרגע שבו קלטתי עד כמה הזנחתי את בעלי. התמסרתי לסייע לאחרים להתקרב לשמירת מצוות, ובעקבות כך נעדרתי זמן רב מביתי. אבל הרי "עניי ביתך קודמים!"

"הקדישי יותר זמן לבעלך" - היה המסר שהרבי ניסה להעביר לי כשהורה לי לנסוע לבנגקוק, למרות הקשיים הכרוכים בנסיעה כזו מבחינת שמירת המצוות.

כאשר בסופו של דבר יישמתי את כל עצות הרבי במלואן, התממשה גם הבטחתו שהכול יסתדר לטובה. בעלי הפך לדתי יותר ממני, אבל תהליך זה הגיע רק אחרי שהפסקתי להתווכח עמו בנושאי דת, והתייחסתי אליו באהבה ובסבלנות, בהתאם להדרכת הרבי.

כיום אני מעניקה לאחרים את אותן עצות שקיבלתי מהרבי, וגם מספרת להם מה למדתי בדרך של ניסוי וטעייה: אם החלטת להתחיל לשמור מצוות, זה עלול להציב קשיים בפני בן או בת הזוג. לפתע אינך אותו אדם שעמו הוא או היא התחננו. זה מפחיד אותם. ייתכן שכעת הם מגלים שאת או אתה מסתכלים עליהם בסוג של התנשאות, וזה לא מוצא חן בעיניהם. אך מה שלא יהיה, אינך יכול להפוך לאדם קדוש על חשבון שלום הבית שלך.

ברוב הפעמים שהמצב היה קשה והייתי מבקשת את עזרת הרבי, הוא היה מורה לי לעשות הכול כדי לשמר את שלום הבית, לעשות השתדלות "באופן דיפלומטי". את אותם הדברים אפשר לומר בצורה נעימה, או כטרוניה; כל סוגיה אפשר להציג בצורה נוקשה או עדינה. כך לימד אותי הרבי.

במשך שבע עשרה השנים האחרונות, מנהלת שרה כרמלי את בית הספר "תלמוד תורה שערי טובה". היא גם חיברה את הספרים *Words to Hear with Your Heart* ("מילים ללב שומע") ו-*Stories to Hear with Your Heart* ("סיפורים ללב שומע"). היא רואינה בחודש סיון תשע"ב (2012).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ו (1955) — במכתב למשפיע ישיבת חב"ד בברינואה שבצרפת, הרב ניסן נמנוב, מבקש ממנו הרבי לדאוג לכך שהבחורים יוצאי עדות המזרח הלומדים בישיבה יוכלו לנהוג כמנהג אבותיהם ולומר סליחות בהשכמת הבוקר במשך חודש אלול כולו.¹ י"ג באלול

1 אגרות קודש, כרך יא עמ' שפה

"זהו אושרה האמיתי (בעולם הזה, ובעולם הבא), ותפקידה ושליחותה בפני כל מכירה, וכל נשי בני ישראל", כתב הרבי, תוך התייחסות לכך שבאותה עת מסרתי שיעור בהלכות טהרת המשפחה לבעלות תשובה בקהילתי בקווינס. "ולכן, אי אפשר שתרגיש את עצמה מאושרת (ואפילו במנוחת הנפש סתם) באם תיפרד מבעלה, חס ושלום".

בסוף הדברים הוסיף הרבי: "לאחר שיינשאו כל יוצאי חלציהם שיחיו - יש מקום להתבונן ה[אם] לחשוב על דבר זה או לא. כיון שזהו ציווי תורתנו הקדושה, ([תורת] השם), בוודאי שזהו טוב ואושר אמיתיים. אזכיר [לברכה] על הציון [של אדמו"ר הרי"צ]".

בדיעבד אני מבינה שהרבי בוודאי ידע שבסוף לא נתגרש, אבל הוא ביצע תרגיל פסיכולוגי מבריק כשנתן לי להאמין שבקשתי אינה נפסלת על הסף, אלא רק נדחית למועד מאוחר יותר.

בכל שלב לאורך התהליך הרבי תמיד הדגיש את החיובי. כשכתבתי לו פעם מכתב מאוד מדכא, וציניתי שאיני יודעת מה יעלה בגורל נישואיי, ושאיני מצליחה כלל לסייע לבעלי להתקרב לשמירת מצוות - הרבי גזר את החלק במכתב שבו קטרגתי על עצמי, וכתב, "הרי הצליחה בעניינים הכי עיקריים: הנהגת הבית ובני ביתה שיחיו על פי התורה ומצוות... וגם בעלה שיחי' מוסיף בתורה ומצוות מזמן לזמן בהשפעתה..."

בכל פעם שנפגשתי עם הרבי והתלוננתי על בעלי, הוא תמיד סייע לי לראות את הדברים כהווייתם, ועודד אותי, "אל תדאגי - בעלך יגיע לשם. רק אל תלחיצי, ואל תתווכחי".

הרבי הבין שבמוקדם או במאוחר בעלי יהפוך לשומר מצוות, אלא שעליי לאפשר לו לעשות זאת בקצב שלו. ממני נדרש להתייחס אליו בסבלנות ובהבנה, ולא להתלונן או לנדנד.

באחת השנים, לקראת הקיץ, נדרשתי לקבל החלטה - האם לצאת לבדי לחופשה בישראל, שם לבוש צנוע ומזון כשר לא יהוו בעיה; או האם להצטרף אל בעלי לנסיעת עסקים לבנגקוק, שם הנושאים הללו עלולים להוות אתגר של ממש.

כאשר כתבתי על כך לרבי, קיבלתי תשובה ממזכירי לרדת מיד לבית הכנסת בקומת המרתף, שם עמד הרבי באותה שעה וחילק קונטרס חסידות לקהל שעבר על פניו.

מיהרתי לרדת ולעמוד בתור. כשהגיע תורי, הביט בי הרבי בחומרה ואמר, "בנגקוק עם בעלך".

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

עלון בית הכנסת

פרשת כי תצא
י"א אלול, 5784
14 בספטמבר 2024

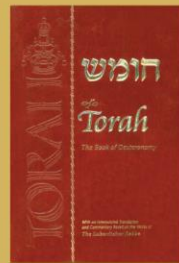
פרשת השבוע בעמוד...

פרשה - עמי 483
הפטרה - עמי 492

פרשה - עמי 1967
הפטרה - עמי 2002

פרשה - עמי 124
הפטרה - עמי 247

השבוע בחסות...

קידוש

יובל פופר לציון 30 יום לפטירתה של אימו צילה בת פייבל שרגא

קידוש

ע"י משפחת בינשטוק לכבוד בר המצווה של הבן- לוי

ארוחת בוקר יום א

קידוש

דוד גלברמן לע"נ אביו יהושע בן דוד ואימו ציביה בת שמואל

סעודה שלישית

פינת קפה

זמני התפילות

שבת

7:12 pm	הדלקת נרות
7:15 pm	מנחה (יום ששי)
9:30 am	שחרית
6:55 pm	מנחה
8:12 pm	צאת השבת

ימות החול

שחרית

9:00 am	יום ראשון
7:00 am	שני, חמישי
7:00 am	שלישי, רביעי, ששי

מנחה

7:08 pm	ראשון - שלישי
7:05 pm	רביעי - חמישי

ערבית

7:52 pm	ראשון - שלישי
7:50 pm	רביעי - חמישי

ילדים בגילאי 3-10 מוזמנים להצטרף אלינו בשבת הקרובה

למועדון שבת לילדים!

10:30-12:00

פרשת השבוע, משחקים, כיבוד ועוד.

HENRY & IRIS SILBERMAN BUILDING

CHABAD HEBREW COMMUNITY CENTRE

בית חב"ד

JEWISH LEARNING

SHUL BULLETIN

PARASHAT KI TEITZEI
11 Elul, 5784/ Sep 14, 2024

TEFILLAH SCHEDULE

SHABBAT

Candle Lighting 7:12 pm
Mincha (Fri) 7:15 pm
Shacharit 9:30 am
Mincha 6:55 pm
Shabbat ends 8:12 pm

WEEKDAYS

SHACHARIT
Sunday 9:00 am
Mon, Thu 7:00 am
Tue, Wed, Fri 7:00 am

MINCHA
Sun - Tues 7:08 pm
Wed - Thurs 7:05 pm

MAARIV
Sun - Tues 7:52 pm
Wed - Thurs 7:50 pm

Torah Reading Page Numbers

PARASHA – PG 124
HAFTORA – PG 247

PARASHA – PG 1967
HAFTORA – PG 2002

PARASHA – PG 483
HAFTORA - PG 492

SPONSORS

KIDDUSH

Binshtock family In Honor of their son's Bar Mitzvah

KIDDUSH

Yoval Poper In honor of the shloshim of his dear mother Tzila bat Faivel Shraga

KIDDUSH

David Gelberman in memory of his parents Yehoshua ben David and Zivje bat Shmoel

SUNDAY BREAKFAST

COFFEE CORNER

SUNDAY BREAKFAST

Children aged 3-10 joined us this Shabbat.
Shabbat kids club
Time: 10:30-12:00
Parsha of the week, games, snacks and more!

